

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 29 grudnia 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach.

„Na podstawie art. 57 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 29 czerwca 1985 r. w sprawie warunków bezpieczeństwa osób prze-

Monitor Polski Nr 4

— 56 —

Poz. 38

bywających w górach (Monitor Polski Nr 30, poz. 208) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) w ust. 1 liczbę „400” zastępuje się liczbą „600” i skreśla się wyrazy „oraz inne”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego mogą uznać za tereny górskie tereny leżące poniżej 600 m npm, których rzeźba stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania turystyki i sportów górskich.”
- 2) w § 2:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „o właściwości szczególnej do spraw kultury fizycznej, sportu i turystyki”,
 - b) w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) prowadzeniu ewidencji wyjść w góry grup zorganizowanych i turystów indywidualnych, zawierającej: nazwę grupy i liczbę osób lub imię i nazwisko turysty indywidualnego, planowaną trasę wędrowki oraz godzinę wyjścia i planowaną godzinę powrotu”
- 3) w § 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Otrzymanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1; nie zwalnia z obowiązku uzyskania zezwoleń na budowę i eksploatację, przewidzianych w odrębnych przepisach.”
- 4) w § 8 skreśla się wyrazy „o skali trudności szlaków oraz”,
- 5) w § 9 ust. 2 wyrazy „miejsc niebezpiecznych na szlakach i trasach” zastępuje się wyrazami „szlaków i tras”,
- 6) w załączniku nr 2:
 - a) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie: „Zasady ostrzegania o niebezpieczeństwach i oznakowania szlaków i tras górskich”,
 - b) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. 1. Oznakowanie szlaku turystycznego dokonywane jest przez umieszczenie w widocznych punktach terenowych (drzewa, eksponowane skały itp.) znaków prostokątnych, trójkolorowych: kolor biały, dowolny kolor, z wyjątkiem białego, kolor biały, malowanych farbą olejną, o wymiarach 10 × 15 × 10 cm (ryc. 1).

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 29 czerwca 1985 r. w sprawie warunków bezpieczeństwa osób prze-

2. Znaki w terenie powinny być umieszczone w taki sposób, aby była zachowana widoczność kolejnego znaku do przodu i do tyłu, nie rzadziej jednak niż co 50 m,
3. Na początku i na końcu szlaku turystycznego umieszcza się widoczny drogowski, na którym powinien być zaznaczony kolor szlaku i czas przejścia.

§ 2. 1. Szczegółowe zasady oznakowania szlaków i tras górskich określa instrukcja znakowania górskich szlaków turystycznych PTTK, zatwierdzona przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Do zadań PTTK w zakresie szlaków i tras górskich należy w szczególności:
 - 1) wytyczanie, budowa i przebudowa szlaków,
 - 2) znakowanie szlaków,
 - 3) zakładanie urządzeń orientacyjnych (kierunkowskazów, tablic i map orientacyjnych terenu itp.),
 - 4) konserwacja szlaków i urządzeń zapewniających bezpieczeństwo na szlakach,
 - 5) szkolenie kadry dla realizacji tych zadań.
3. Oznakowanie miejsc niebezpiecznych na szlakach i trasach górskich jednostki PTTK dokonują po uzgodnieniu z jednostkami regionalnymi GOPR.”

c) skreśla się rysunki oznaczone ryc. 2 i ryc. 3,

- 7) w załączniku nr 3 w § 3 ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy „oraz przodownika turystyki górskiej i narciarskiej PTTK w zakresie posiadanych uprawnień na dany teren”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: B. Kapitan